

Věc C-335/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

27. května 2021

Předkládající soud:Juzgado de Primera Instancia n.º 10 *bis* de Sevilla (Španělsko)**Datum předkládacího rozhodnutí:**

24. května 2021

Žalobce:

Vicente

Žalovaná:

Delia

Předmět původního řízení

Řízení o zaplacení odměny – Odměny advokátů za služby poskytnuté jejich klientům – Určení odměn advokátů podle orientačního tarifu advokátní komory – Odůvodněné rozhodnutí, které vydává Letrado de la Administración de Justicia (soudní úředník) ve věci odměn – Napadení tohoto usnesení podáním žaloby k soudu

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Smlouva o poskytování právních služeb – Soudní řízení o vymáhání odměn advokátem – Řízení s omezenou možností soudu provést i bez návrhu přezkum případné zneužívající povahy ujednání obsažených ve spotřebitelské smlouvě – Směrnice 2005/29 – Nekalé obchodní praktiky

Předběžné otázky

1. Je zkrácené řízení o vymáhání odměny advokátem, v němž není umožněno, aby soud přezkoumal i bez návrhu případnou zneužívající povahu ujednání obsažených ve spotřebitelské smlouvě, v souladu se *směrnicí 93/13 a se zásadou efektivitv této směrnice ve spojení s právem na účinnou právní ochranu podle článku 47 Listiny*, vzhledem k tomu, že se v žádném stadiu tohoto řízení nepočítá se zásahem soudu, vyjma případu, kdy klient výše uvedenou žádost o odměnu napadne a následně některý z účastníků řízení podá žalobu proti konečnému rozhodnutí Letrado de la Administración de Justicia (soudní tajemník)?
2. Je provedení případného soudního přezkumu zneužívající povahy v rámci zkráceného řízení výše uvedeného druhu, a to na návrh některého z účastníků řízení nebo i bez návrhu, v řízení o potestativním návrhu na přezkum rozhodnutí přijatého takovým mimosoudním orgánem, jako je soudní tajemník, přičemž tento přezkum musí být omezen pouze na předmět daného rozhodnutí a nejsou v něm přípustné jiné než listinné důkazy, které již účastníci řízení poskytli, v souladu se *směrnicí 93/13 a zásadou efektivitv této směrnice ve spojení s právem na účinnou právní ochranu podle článku 47 Listiny*?
3. Musí se mít za to, že takové ujednání obsažené ve smlouvě uzavřené mezi advokátem a spotřebitelem, jako je sporné ujednání, které stanoví vyplacení odměny ve zvláštním případě zpětvzetí návrhu klientem před ukončením soudního řízení nebo dosažení dohody s danou institucí bez vědomí advokátní kanceláře nebo v rozporu s jejími pokyny, spadá do působnosti ustanovení obsažených v *čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13*, neboť se jedná o hlavní ujednání týkající se předmětu smlouvy, v tomto případě ceny?
4. V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, může být výše uvedené ujednání, které určuje odměny odkazem na tarif advokátní komory, v němž se stanoví různá pravidla pro každý konkrétní případ zvlášť, a které nebylo v předem poskytnutých informacích nijak zmíněno, považováno za jasné a srozumitelné ve smyslu výše uvedeného *čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13*?
5. V případě záporné odpovědi na předchozí otázku, lze začlenění takového ujednání, jako je sporné ujednání, které určuje odměny advokáta pouhým odkazem na tarif advokátní komory, v němž se stanoví různá pravidla pro každý konkrétní případ zvlášť, a které nebylo v obchodní nabídce ani v předem poskytnutých informacích nijak zmíněno, do smlouvy uzavřené mezi advokátem a spotřebitelem, považovat za nekalou praxi ve smyslu směrnice 2005/29?

Dovolávaná ustanovení unijního práva

- Listina základních práv Evropské unie: článek 47.

- Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách: body 21 a 24 odůvodnění a články 3, 4, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu: čl. 2 odst. 1 písm. d) a články 5, 6, 7 a 11.

Dovolávaná ustanovení vnitrostátního práva

- Ley de Enjuiciamiento Civil (občanský soudní řád; LEC).

Podle článku 35 LEC se advokáti mohou po účastníkovi, jehož zastupují, domáhat úhrady odměny za poskytnutí svých služeb. Po předložení této žádosti uloží soudní úředník dlužníkovi, aby uvedenou částku uhradil nebo podal námitku. Pokud je podána námitka, náleží soudnímu úředníkovi, aby odůvodněným rozhodnutím určil odměnu advokáta a nařídil její nucené uhrazení pro případ nezaplacení. Toto odůvodněné rozhodnutí je soudně přezkoumatelné.

- Ley 2/1974, de 13 de febrero, sobre Colegios Profesionales (zákon č. 2/1974 ze dne 13. února 1974 o profesních komorách), ve znění Ley 25/2009, de 22 de diciembre (zákon č. 25/2009 ze dne 22. prosince 2009, BOE č. 308 ze dne 23. prosince 2009).

Tento zákon zakazuje profesním komorám zavádět orientační tarify nebo jiné pokyny k profesním odměnám, aniž je dotčeno čtvrté doplňkové ustanovení. Podle zmíněného doplňkového ustanovení mohou profesní komory vypracovávat orientační kritéria, jež slouží výlučně pro účely vyčíslení nákladů a zaplacení odměn advokátů.

- Real Decreto 658/2001, de 22 de junio, por el que se aprueba el Estatuto General de la Abogacía Español (zákon č. 658/2001 ze dne 22. června 2001, BOE č. 164 ze dne 10. července 2001, kterým se přijímá všeobecný řád španělské advokacie), ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení.

Všeobecný řád španělské advokacie, ve znění použitelném na skutkový stav, který je předmětem původního řízení, stanoví, že advokát má nárok na přiměřenou peněžní odměnu za poskytnuté služby, jakož i na náhradu výdajů, které musel nést. Výše odměny je svobodně sjednána mezi klientem a advokátem, musí ovšem být dodrženy stavovské předpisy a právní úprava nekalé hospodářské soutěže. Dále se stanoví, že není-li výslovně sjednán opak, při určení výše odměny mohou sloužit jako vodítko orientační tarify advokátní komory, do jejíž působnosti dotyčný advokát spadá, přičemž tyto tarify mají každopádně subsidiární povahu ve vztahu k vzájemnému ujednání a použijí se v případech, kdy je uložena náhrada nákladů řízení protistrany.

- Real Decreto Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la defensa de los consumidores y usuarios y otras leyes complementarias (královské legislativní nařízení č. 1/2007 ze dne 16. listopadu 2007, kterým se přijímá konsolidované znění obecného zákona o ochraně spotřebitelů a souvisejících zákonů, BOE č. 287 ze dne 30. listopadu 2007), ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu.

V článku 20 tohoto zákona se stanoví, že obchodní praktiky musí obsahovat, pokud to jednoznačně nevyplývá z kontextu, přinejmenším následující informace: úplnou konečnou cenu včetně daní, s případným rozepsáním výše přírážek či slev uplatněných v nabídce a dodatečných nákladů k tíži spotřebitele. Ve zbývajících případech, kdy vzhledem k povaze zboží nebo služby nelze v obchodní nabídce přesně určit cenu, musí být poskytnuty informace o základu pro výpočet, který umožní spotřebiteli nebo uživateli ověřit cenu. Rovněž tak pokud nelze z objektivních důvodů předem vyčíslit dodatečné náklady k tíži spotřebitele, musí být oznámeno, že tyto dodatečné náklady vzniknou, a musí být sdělena jejich odhadovaná výše, je-li známa.

V článku 60 tohoto zákona je stanoveno, že před uzavřením smlouvy musí prodávající nebo poskytovatel spotřebiteli poskytnout jasným, srozumitelným a vzhledem k okolnostem přiměřeným jazykem relevantní, pravdivé a dostatečné informace o základních charakteristikách smlouvy, zejména o jejích právních a finančních podmínkách, jakož i o zboží a službách, které jsou předmětem smlouvy.

Stručný popis skutkových okolností a původního řízení

- 1 Dne 9. února 2017 uzavřeli paní Delia (dále jen „klientka“) a advokát pan Vicente (dále jen „advokát“) smlouvu o poskytování právních služeb, jejímž prostřednictvím mělo být vymáháno vrácení určitých peněžních částek, jež klientka zaplatila bankovní instituci na základě určitých zneužívajících ujednání.
- 2 Zmíněná smlouva o poskytování právních služeb obsahovala ujednání, v němž bylo stanoveno, že se klientka zavazuje jednat podle pokynů advokáta a že pokud klientka z jakéhokoli důvodu vezme návrh zpět před ukončením soudního řízení nebo pokud klientka uzavře dohodu s bankovní institucí bez vědomí advokáta nebo v rozporu s jeho pokyny, bude muset advokátovi zaplatit peněžní částku určenou podle Baremo del Colegio de Abogados de Sevilla para Tasación de Costas respecto de la demanda judicial presentada (tarif Advokátní komory v Seville pro vyčíslení nákladů na podání žaloby).
- 3 Před podepsáním výše uvedené smlouvy oznámil advokát klientce formou rukopisného sdělení podmínky týkající se ceny právních služeb. Není prokázáno, že by toto sdělení obsahovalo konkrétní informace o výše uvedeném ujednání. Klientka mimoto tvrdí, že se na advokáta obrátila na základě inzerce uveřejněné na Facebooku, v níž toto ujednání rovněž nebylo zmíněno.

- 4 Dne 22. února 2017 zaslal advokát bankovní instituci předžalobní výzvu k plnění.
- 5 Blíže neurčeného dne obdržela klientka ve svém bydlišti odpověď bankovní instituce ze dne 2. června 2017, v níž tato instituce přijala mimosoudní výzvu a nabídla, že klientce vrátí částku 870,67 eur, kterou klientka zaplatila navíc.
- 6 Dne 12. června 2017 podal advokát u předkládajícího soudu žalobu na vrácení částek, jež klientka zaplatila navíc na základě zneužívajících ujednání sjednaných s bankovní institucí.
- 7 Klientka se rozhodla přijmout nabídku bankovní instituce.
- 8 Advokát zaslal dne 13. června 2017 klientce ověřenou faxovou zprávu, v níž jí oznámil, že v návaznosti na rozhovor, který s ní vedl téhož dne v dopoledních hodinách, opakuje, že nesouhlasí s tím, aby navzdory podání žaloby přijala nabídku bankovní instituce.
- 9 Dne 25. září 2017 bylo předkládajícímu soudu doručeno podání, v němž bylo oznámeno zpětvzetí žaloby ze strany klientky. Řízení bylo proto zastaveno.
- 10 Dne 13. listopadu 2017 podal advokát v řízení o zaplacení odměny k předkládajícímu soudu žádost o odměnu ve výši 1 105,50 eura navýšené o daň z přidané hodnoty (DPH), tj. celkem 1 337,65 eura. Tato částka byla vypočtena podle pravidla uvedeného v tarifu Advokátní komory v Seville.
- 11 Klientka, kterou zastupovala advokátka jmenovaná *ex offo*, napadla požadované odměny, protože je nepovažovala za dlužné. Tato námitka byla oznámena advokátovi, který nevznesl v poskytnuté lhůtě žádné argumenty. Soudní tajemník vydal dne 15. října 2020 odůvodněné rozhodnutí, kterým byla výše uvedená námitka zamítnuta, částka dlužná advokátovi byla vyčíslena na 1 337,65 eur a pro účely platby byla poskytnuta lhůta pěti dnů, po jejímž marném uplynutí lze naříditi její nucené uhrazení. Klientka napadla zmíněné odůvodněné rozhodnutí žalobou na přezkum podanou opět k předkládajícímu soudu. Žaloba byla připuštěna k projednání a advokát byl vyzván k podání žalobní odpovědi. Advokát předložil žalobní odpověď, v níž navrhl, aby byla žaloba podaná klientkou zamítnuta a aby byla klientce uložena náhrada nákladů řízení.
- 12 U předkládajícího soudu vyvstaly v souvislosti s rozhodnutím o této žalobě pochybnosti, a proto se rozhodl podat tuto žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 13 Klientka tvrdí, že smlouva, kterou podepsala s advokátem, je zneužívající, a to mimo jiné proto, že obsahuje ujednání, které stanoví, že v případě zpětvzetí návrhu musí být odměny vypočteny podle tarifu. Dodává, že tato smlouva neodpovídá informacím, které jí advokát poskytl před jejím podepsáním,

vzhledem k tomu, že jí advokát sdělil, že výše odměny bude odpovídat 10 % obdržené částky, a ta již byla vyplacena. Klientka mimoto uvádí, že sporné ujednání není použitelné, neboť ke zpětvzetí žaloby ve skutečnosti nedošlo, protože žaloba nebyla ani jen připuštěna k projednání. Kromě toho tvrdí, že advokát tuto žalobu podal pouze za účelem získání vyšší odměny. Navrhuje proto, aby bylo zrušeno odůvodněné rozhodnutí soudního tajemníka a aby bylo určeno, že odměny požadované advokátem nejsou dlužné.

- 14 Advokát tvrdí, že žádné z ujednání není zneužívající; že upozornil klientku prostřednictvím ověřené faxové zprávy na to, jaké následky bude muset nést, uzavře-li dohodu s bankovní institucí; že žaloba byla podána dříve, než klientka uzavřela dohodu s bankovní institucí, a že žalobu sepsal a další náklady nesl sám. V důsledku toho navrhuje, aby byla žaloba podaná klientkou zamítnuta a aby byla klientce uložena náhrada nákladů řízení.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 15 Na jednu stranu vyvstávají procesní problémy, na druhou stranu také problémy hmotněprávní.
- 16 Pokud jde o procesní problémy (kterých se týká první a druhá předběžná otázka), ve Španělsku mohou advokáti soudně vymáhat odměny, jež jim dluží jejich klienti za služby, které jim advokáti poskytli v dřívějších soudních řízeních, různými způsoby, mezi něž patří tzv. řízení o zaplacení odměny.
- 17 Řízení o zaplacení odměny je zkrácené řízení s omezenými zárukami, jehož jediným cílem je vymoci na klientu advokáta zaplacení odměny, kterou klient advokátu dluží, a to i s možností nařízení nuceného uhrazení. Vedením tohoto řízení je pověřen soudní tajemník, který, jak vyplývá z judikatury španělského Tribunal Constitucional (Ústavní soud, Španělsko) a z rozsudku Soudního dvora ze dne 16. února 2017, Margarit Panicello (C-503/15, EU:C:2017:126), nevykonává soudní funkce. V rámci řízení o zaplacení odměny posoudí soudní tajemník přiměřenost odměny v poměru k profesnímu úkonu vykonanému advokátem, rozhodne o nárocích advokáta vůči účastníkovi řízení, který ho pověřil vedením procesní obrany, a určí výši dluhu.
- 18 Předmětem řízení o zaplacení odměny mohou být smlouvy spadající do působnosti směrnice 93/13, neboť, jak vyplývá z rozsudku Soudního dvora ze dne 15. ledna 2015, Šiba (C-537/13, EU:C:2015:14), výše uvedená směrnice se vztahuje na smlouvy uzavřené mezi advokáty a jejich klienty. Zmíněné řízení je však nastaveno takovým způsobem, že soud vlastně v žádném z jeho stadií danou smlouvu nepřezkoumává. Soud totiž zasáhne pouze v případě, že klient napadne žádost o odměnu a některý z účastníků řízení podá žalobu na přezkum odůvodněného rozhodnutí, které vydal soudní tajemník a kterým bylo rozhodnuto o výše uvedeném napadení. Ve zmíněném řízení se tedy nepočítá s tím, že by v některém z jeho stadií mohl soud provést i bez návrhu přezkum případné zneužívající povahy ujednání obsažených ve smlouvě.

- 19 Přestože z judikatury Soudního dvora vyplývá, že soud je povinen přezkoumat i bez návrhu případnou zneužívající povahu ujednání, jakmile má k dispozici dostatečné skutkové a právní okolnosti, nemění to nic na tom, že zvláštní vlastnosti řízení o zaplacení odměny si žádají určitá vysvětlení. Jedná se o následující vlastnosti: skutečnost, že soudní tajemník není soudem; zkrácená povaha řízení a způsob, jakým zasahuje soud, a to pouze v závěrečném stadiu řízení a v případě, že se klient rozhodne podat proti žádosti o odměnu námitky a následně některý z účastníků řízení zvolí možnost podat žalobu na přezkum odůvodněného rozhodnutí vydaného soudním tajemníkem. Je třeba zdůraznit, že v takovém případě je zpravidla nutné posoudit věcné otázky, jako je například povaha napadeného ujednání, rozsah poskytnutých informací či adheznost smlouvy, přičemž tyto otázky lze jen stěží posoudit v závěrečném stadiu zkráceného řízení, v němž jsou jen velmi omezené možnosti vznášet argumenty a předkládat důkazy.
- 20 Kromě toho je sice pravda, že by klient mohl následně podat určovací žalobu s cílem dovolávat se zneužívající povahy ujednání obsažených ve smlouvě uzavřené s advokátem, avšak nutit klienta k využití tohoto druhu řízení, v němž platí povinnost být zastoupen advokátem a jež může, pokud klient neuspěje, vyústit případně v uložení náhrady nákladů řízení, není v souladu se zásadou efektivity směrnice 93/13. Stejně tak co se týče vykonávacího řízení k vymožení odměny, platí, že zahájení fáze výkonu, ve kterém soud již vystupuje, po ukončení řízení o zaplacení odměny závisí na iniciativě advokáta (existuje i možnost, že klient zaplatí dobrovolně a potřeba zahájit fázi výkonu nemusí vůbec vyvstat); v řízení o výkonu se mimoto nepočítá s možností, že by se spotřebitel dovolával zneužívající povahy daných ujednání.
- 21 V usnesení ze dne 25. října 2018, Barba Giménez (C-426/17, EU:C:2018:858), Soudní dvůr rozhodl, že „v řízeních spadajících do pravomoci soudního tajemníka, mezi něž patří i původní řízení, musí exekuční soudce příslušný pro nařízení výkonu rozhodnutí ve věci dlužné částky zkoumat – v případě potřeby i bez návrhu – případnou zneužívající povahu smluvního ujednání obsaženého ve smlouvě uzavřené mezi právním zástupcem či advokátem a jeho klientem“. Tento závěr navazuje nicméně na obsah rozsudku ze dne 16. února 2017, Margarit Panicello (C-503/15, EU:C:2017:126), byť zřejmě v odlišném smyslu. V rozsudku Margarit Panicello mělo být totiž patrně určeno, který z orgánů je příslušný k podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, avšak podle všeho nebyl učiněn závěr, že řízení o zaplacení odměny je v souladu s unijními právními předpisy vzhledem k tomu, že soudní přezkum zneužívající povahy umožňuje ve stadiu výkonu. Soudní dvůr v tomto smyslu opakovaně rozhodl, že přezkum zneužívající povahy musí být vykonán dříve, než je vůči spotřebiteli zahájen výkon [viz například rozsudek Profit Credit Polska (C-176/17, EU:C:2018:711), body 44, 61 až 64 a 71].
- 22 S ohledem na veškeré výše uvedené úvahy vyvstává pochybnost, zda je řízení o zaplacení odměny v souladu se směrnicí 93/13 a se zásadou efektivity, kterou

tato směrnice zavádí, ve spojení s právem na účinnou právní ochranu stanovenou v článku 47 Listiny.

- 23 Pokud jde o hmotněprávní problémy (kterých se týká třetí až pátá předběžná otázka), je třeba zjistit, jakou povahu má ujednání obsažené ve smlouvě uzavřené mezi advokátem a klientkou, které určuje, jaká odměna má být zaplacená v případě, že klientka z jakéhokoli důvodu vezme návrh zpět před ukončením řízení nebo uzavře dohodu s bankovní institucí bez vědomí advokáta nebo v rozporu s jeho pokyny.
- 24 Pokud Soudní dvůr rozhodne, že vnitrostátní soud může v rámci řízení o zaplacení odměny nebo během rozhodování o žalobě na přezkum vykonat přezkum případné zneužívající povahy ujednání, vyvstává pochybnost, zda sporné ujednání spadá do působnosti čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13, jak jej vykládá Soudní dvůr.
- 25 Sporné ujednání by mohlo být považováno spíše za ujednání stanovící odškodnění nebo sankci než za ujednání týkající se přímo ceny, neboť se vztahuje ke zcela konkrétní situaci, a sice ke zpětvzetí návrhu klientem po zahájení řízení nebo k případu, kdy se klient jednostranně rozhodne pro dohodu s bankovní institucí. Pokud by se mělo za to, že se toto ujednání týká ceny, může být považováno za zneužívající tehdy, nebylo-li sepsáno jasným a srozumitelným jazykem. Závisí tedy na povaze daného ujednání, jakým způsobem má být analyzováno a jakému druhu přezkumu by mohlo podléhat.
- 26 Pokud by se mělo za to, že sporné ujednání spadá do působnosti čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13, k vyřešení sporu je ještě nezbytné určit, zda může být považováno za jasné a srozumitelné. Tato pochybnost vyvstává proto, že v projednávaném případě nestanoví toto ujednání žádnou přesnou částku ani procentní podíl z daných částek či způsob výpočtu, nýbrž odkazuje na orientační tarif vypracovaný advokátní komorou.
- 27 Zmíněné tarify jsou schvalovány advokátními komorami. Zákon o profesních komorách, ve znění zákona č. 25/2009, zakazoval zavádění orientačních tarifů či kritérií týkajících se profesních odměn, vyjma případů, v nichž slouží pouze jako vodítko v soudních řízeních o určení nákladů a o zaplacení odměny, v nichž, jak stanoví LEC, je požadováno vyjádření advokátní komory k přiměřenosti odměn požadovaných advokáty. Všeobecný řád advokacie ve znění účinném v okamžiku podepsání smlouvy mezi klientkou a advokátem stanovil, že není-li výslovně sjednán opak, při určení odměn bude přihlédnuto k tarifům, přestože je toto ustanovení v rozporu se zněním zákona č. 25/2009, kterým byl změněn zákon o profesních komorách. Jak je uvedeno ve smlouvě uzavřené mezi klientkou a advokátem v projednávané věci, použil advokát zmíněný tarif k tomu, aby určil svou odměnu pro případ, že klientka vezme zpět návrh podaný k soudu nebo že uzavře s bankovní institucí dohodu bez jeho vědomí nebo v rozporu s jeho pokyny.

- 28 Není však prokázáno, že by advokát informoval klientku o obsahu sporného ujednání, neboť v rukopisné zprávě, kterou jí předal, není v tomto ohledu nic uvedeno, a žádnou jasnou zmínku neobsahuje ani smlouva, kterou podepsali. Uvedeno nebylo ani to, že je zmíněný tarif veřejný, takže klientka k němu měla v tomto případě přístup. Zdejší soud má rovněž za to, že tento tarif nebyl sepsán jasným jazykem. Neupřesňuje totiž, podle čeho jsou odměny advokáta vypočteny, a odkazuje na různá pravidla, jejichž výběr závisí na rozhodnutí advokáta. Přestože je možné, že konkrétní cena služeb nemohla být v okamžiku podepsání smlouvy určena, mělo být požadováno alespoň určité minimum, pokud jde o určení základu pro výpočet, což by klientce umožnilo odhadnout přibližnou výši odměny, kterou bude muset zaplatit.
- 29 Jak rozhodl Soudní dvůr v několika rozsudcích, například v rozsudku ze dne 15. března 2012, Pereničová a Perenič (C-453/10, EU:C:2012:144), skutečnost, že určité ujednání není transparentní, nemusí automaticky znamenat, že má být považováno za zneužívající ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice. Stejně tak i potvrzení nekalé povahy určité obchodní praktiky představuje jeden z prvků, z nichž může příslušný soud vycházet při posouzení zneužívající povahy ujednání ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 93/13.
- 30 V souvislosti s tím, co bylo uvedeno výše, má zdejší soud za to, že je namístě určit, zda má být ujednání obsažené ve smlouvě podepsané mezi klientem a advokátem, které určuje odměny advokáta odkazem na tarif advokátní komory a které nebylo v obchodní nabídce ani v předem poskytnutých informacích nijak zmíněno, považováno za nekalou obchodní praktiku pro účely směrnice 2005/29.